

Astăzi, Luni, 27 Octombrie, 2025

†) Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor; Sfântul Mucenic Nestor; Sfântul Mucenic Lup din Tesalonic

Efeseni 4

⁷ Dar fiecăruia dintre noi i s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

⁸ Pentru aceea zice: **Suindu-Se la înălțime, robit-a robia și daruri datu-le-a oamenilor.**

⁹ Iar aceea că S'a suit — ce înseamnă decât că El mai întâi S'a pogorît în părțile cele mai de jos

ale pământului?

¹⁰ Cel ce S'a pogorît, El este și Cel ce S'a suit mai presus de toate cerurile, pentru ca să umple totul¹.

—

¹¹ Și El i-a dat pe unii să fie apostoli, pe alții profeți, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători,

¹² ca să-i pregătească pe sfinți pentru lucrarea slujirii, spre zidirea trupului lui Hristos,

¹³ până ce toți vom ajunge la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei plinătății lui Hristos;

Matei 11

²⁷ Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-L va cunoaște nimeni decât numai Fiul și cel căruia va

¹ Literal: toate (lucrurile); întreaga existență.

vrea Fiul să-i descopere.

²⁸ Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni!

²⁹ Luați jugul Meu asupra voastră; și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre!

³⁰ Că jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.²

Tâlcuire

„Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi.” O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas! Să mergem,

dar, cu toții, în urma Domnului care ne cheamă! Mai înainte însă trebuie să simțim că ne e greu, că avem mulțime de păcate și că păcatele acestea sunt grele. Acest simțământ naște nevoia de a căuta ușurare. Credința ne arată atunci că singura scăpare este la Domnul Mântuitorul, și pașii noștri se vor îndrepta de la sine către El. Sufletul care vrea să se izbăvească de păcate știe ce să îi spună Dom-

nului: „Ridică de la mine povara cea grea a păcatelor, iar eu voi lua jugul Tău cel bun”. Și așa se întâmplă: Domnul iartă păcatele, iar sufletul începe să umble întru poruncile Lui. Poruncile sunt jugul, iar păcatele sunt povara; însă punându-le alături, sufletul află că jugul poruncilor este ușor ca fulgul, iar povara păcatelor grea ca un munte. Așadar, să nu ne temem a primi cu plăcere jugul cel bun al Domnului și povara Lui cea ușoară! Numai așa, și nu altfel, putem afla odihnă sufletelor noastre.³

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.